

жа да ни стори. Чудното е, че нему бѣше извѣстна нашата лозинка. Това е една тайна, която въ врѣме на бой играе много важна роля. Разбира се, ако не грозеше неговото татарско лице прѣдъ насъ, по-далечъ нѣкакъ въ тѣмнината, неговия животъ бѣше пощаденъ. Слѣдъ като го насѣкохме на части, обрахме му оржжието, завихме къмъ сѣв.-изтокъ и излѣзохме на сосата, кждѣто се събра дружината, като слѣдъ малка една почивка, потеглихме разредено по сосата прѣзъ гѣста една кория. Неприятеля не ни безспоеше вече. Слѣдъ полунощъ прѣдъ насъ се виждаше доста надалеко голѣмъ огнь. Зората се пукаше, когато напустнахме гѣсталака и стѣпвахме вече въ врачанскитѣ лозя, подъ самото бърдо *Вислецъ*. Тамъ Обретеневъ ме настигна и твърдѣ разтревожено забѣбѣлѣза, дѣто липсуваше необходимий порядъкъ въ дружината. Азъ го успокоихъ, като му казахъ, че това е главно отъ силната умора и безсънието на момчетата. Тѣ вече прѣкарваха двѣ денонощия безъ сънь и почивка. Тамъ прѣдъ насъ се прѣдстави бърдо, а дружината засука на лѣво прѣзъ една козя пѣтека, покрай малкъ единъ водопадъ, който се изтичаше на лѣво край подножието на *Вислецъ*. Понататѣкъ равнина, обраснала съ мешйови фиданки, кждѣто забихме знамето, около което се и разположихме. Разпоредихме за храна отъ околнитѣ кошари. Бѣха опечени 5 ягнета и нѣколко хлѣба. Това разбира се бѣ недостатъчно за дружината. Храната бѣше по-малко отъ наполовина и то трѣбваше да се обѣдва съ нея слѣдъ 48 часово гладуване. Мислихме и да поспиме тамъ малко. Около 60 души отъ дружината сж бѣха изгубили въ тѣмнината прѣзъ нощъта, като бѣха се опростили вече съ дружината. Въ това число се забѣлѣзваха Димитъръ Дишлията, Димитъръ Икономовъ, Петъръ Ванковъ, Спасъ Соколовъ, Цвѣтковъ, Иваница Данчевъ и др. Отъ околнитѣ хора научихме, че положението на врачанскитѣ жители било много критическо. Разправяха, че